

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Lov Nr. 339 af 29. Juli 1942 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., der er traadt i Kraft den 1. Oktober 1942, bestemmer i § 15, Stk. 1, Nr. 1, at der kun kan ydes Dagpenge gennem en Arbejdsløshedskasse for indtil 6 Dage ugentlig mod hidtil 7 Dage, og det har herved for at afbøde Misbrug været Hensigten normalt at afskaffe Adgangen til at opnaa Understøttelse for Søndage, hvorimod det ikke har været Hensigten at nedsætte de gældende Understøttelsessatser. Som Følge deraf er de i den tidligere Arbejdsløshedslov fastsatte Maksimumssatser for Dagpengeunderstøttelse, der udgør 4 Kr. for Forsørgere, 3 Kr. for Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlemstid og 3 Kr. 50 Øre for Ikke-Forsørgere med mindst 8 Aars Medlemstid, ved Loven af 29. Juli 1942 forhøjet med $\frac{1}{6}$ og er derhos afrundet til et med 25 Øre deleligt Beløb. Maksimumssatserne efter Loven udgør herefter henholdsvis 4 Kr. 75 Øre, 3 Kr. 50 Øre og 4 Kr. 25 Øre.

Disse Maksimumssatser reguleres automatisk efter Pristallet, jfr. Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 3, men ved en Række Love, senest ved Lov Nr. 147 af 30. Marts 1942, er denne Pristalsregulering sat ud af Kraft, og i Stedet er der givet en vis begrænset Kompensation for Prisstigningens Virkninger. Ved Loven af 30. Marts 1942 er de pr. 1. April 1940 gældende Maksimumssatser saaledes forhøjet med 1 Kr. for Forsørgere, 80 Øre for Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlemstid og 90 Øre for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover, og der er derhos givet Adgang til Udbetaling af Børnetillæg med 30 Øre daglig for hvert Barn, dog højst 1 Kr. 20 Øre pr. Dag.

Som en Konsekvens af Understøttelsesugens Ændring fra 7 til 6 Dage stiller man efter Forhandling med Arbejdsdirektøren og Arbejdsnævnets Afdeling vedrørende Arbejdsløshedsforsikringen Forslag om, at de ved Lov Nr. 147 af 30. Marts 1942 for Finansåret 1942—43 fastsatte Maksimumsbeløb og Børnetillæg, der er fastsat under Hensyn til, at der ydes Dagpenge i 7 Dage ugentlig, ligeledes forhøjes med $\frac{1}{6}$, dog saaledes, at

man ogsaa her har foretaget en passende Afrunding.

Efter Loven af 30. Marts 1942 udgør Dagpengenes Maksimum 6 Kr. for Forsørgere, 4 Kr. 60 Øre for Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlemstid og 5 Kr. 30 Øre for Ikke-Forsørgere med 8 Aars Medlemstid og derover, medens Børnetillægget, som ovenfor anført, er fastsat til 30 Øre daglig for hvert Barn, dog højst 1 Kr. 20 Øre pr. Dag. Det foreliggende Forslag medfører, at der for Tiden 1. Oktober 1942—31. Marts 1943 vil kunne ydes indtil henholdsvis 7 Kr., 5 Kr. 40 Øre og 6 Kr. 20 Øre daglig, og i Børnetillæg 35 Øre daglig, dog højst 1 Kr. 40 Øre pr. Dag. Forslaget indeholder de til Gennemførelse heraf fornødne Ændringer til §§ 1 og 2 i Loven af 30. Marts 1942.

Efter § 3 i Loven af 30. Marts 1942 refunderer Statskassen vanskeligt stillede Arbejdsløshedskasser 70 pCt. af de Merudgifter, som en Forhøjelse af Dagpenge-satserne i Medfør af Loven eller inden for Lovens Rammer eller Ydelse af Børnetillæg medfører ud over de pr. 1. April 1940 ydede Dagpenge.

Naar nu Understøttelsesugen ændres til 6 Dage, og der som Følge heraf gives Adgang til at forhøje Dagpenge og Børnetillæg med $\frac{1}{6}$, maa disse Kasser selv bære den Del af de herved foranledigede Merudgifter, der følger af Forhøjelsen med $\frac{1}{6}$ af de pr. 1. April 1940 ydede Dagpengebeløb. Ændringen til § 3 tilsigter derfor at begrænse det tilskudsberettigede Beløb til den Del af Merudgifterne, der overstiger de pr. 1. April 1940 gældende, med $\frac{1}{6}$ forhøjede Dagpenge-satser. De tilskudsberettigede Beløb for Kasser, der yder det ved Loven tilladte Maksimum, bliver herefter yderligere 20 Øre for Forsørgere og 15 Øre for Ikke-Forsørgere pr. Understøttelsesdag.

Efter en af Arbejdsdirektoratet foretaget Beregning maa det antages, at det offentlige samlede Udgifter under de Forudsætninger, som laa til Grund ved Beregningen over Udgifterne ved Loven af 30. Marts 1942, ikke vil blive større end efter denne Lov.